

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5954/2020
20.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Бисерке Живановић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., чији је законски заступник мајка ББ из ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Зринка Фируловић, адвокат из ..., против тужених ВВ из ... и ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник Радослав Маринковић, адвокат из ..., ради побијања дужникових правних радњи, одлучујући о ревизији тужене ГГ из ... изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 424/20 од 04.03.2020. године, у седници већа одржаној дана 20.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене ГГ из ... изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 424/20 од 04.03.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене ГГ из ... изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 424/20 од 04.03.2020. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 424/20 од 04.03.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба тужених и потврђена пресуда Основног суда у Петровцу на Млави П 795/18 од 14.11.2019. године, у ставу првом изреке којим је утврђено да уговор о поклону закључен између тужених, који је оверио и солемнизовао Јавни бележник Чедомир Марјановић из Пожаревца 23.06.2017. године нема правно дејство према тужиоцима у обиму који је потребан за намирење њихових потраживања према туженом ВВ, а која потраживања су утврђена правноснажном и извршном пресудом Основног суда у Неготину, Судска јединица у Кладову П2 62/11 од 06.11.2012. године, што је тужена ГГ дужна да призна и трпи да своја потраживања из наведене пресуде намире продајом имовине која је била предмет спорног уговора о поклону. Ставом другим изреке, првостепена пресуда је укинута у ставу трећем изреке, којим је одлучено о захтеву тужилаца за накнаду трошкова парничног поступка и у том делу предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање.

Против наведене пресуде донете у другом степену, у правноснажном делу, тужена ГГ из ... је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као о изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011...18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом, применом материјалног права из одредби чл. 280, 281. став 3, 283. став 2. и 284. Закона о облигационим односима, оцењен је основаним тужбени захтев за утврђење да уговор о поклону од 23.06.2017. године, који је тужени ВВ, као поклонодавац закључио са туженом ГГ као поклонопримцем, не производи правно дејство према туженој ГГ, у мери која је потребна за намирење потраживања тужилаца према туженом ВВ, утврђеног правоснажном и извршном пресудом Основног суда у Неготину, Судска јединица у Кладову П2 62/11 од 06.11.2012. године. Ово због тога што је тужени ВВ у време закључења спорног уговора о поклону, којим је пренео право својине на непокретности својој ванбрачној супрузи туженој ГГ, знао да је против њега, као извршног дужника, покренут поступак ради намирења новчаног потраживања и да тим располагањем наноси штету тужиоцима као повериоцима, будући да нема других средстава из којих би тужиоци могли наплатити своје доспело потраживање.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима је заснована одлука другостепеног суда, Врховни касациони суд је оценио да је побијана одлука и оцена активне легитимације на страни тужиле у складу са правним схватањима и праксом ревизијског суда да је лице у чију корист је донета правоснажна и извршна пресуда активно легитимисано за подношење тужбе ради побијања дужникових правних радњи услед којих је наплата доспелог потраживања остала без успеха, каква је ситуација у конкретном случају. Поред наведеног тужена није уз ревизију доставила правоснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињенично-правној ситуацији, а у парници ради побијања дужникових правних радњи одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависе од утврђеног чињеничног стања.

Из наведених разлога, применом члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 13.06.2018. године. Првостепена пресуда донета је 14.11.2019. године. Другостепена пресуда донета је 04.03.2020. године. Вредност предмета спора је износ од 1.182.768,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе представља динарску противвредност 10.004,56 евра.

Како у конкретном случају вредност предмета спора правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужене није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић